

DE DRIE ZENDINGSREIZEN VAN PAULUS

**EERSTE
ZENDINGSREIS:**
(45 - 49) na Chr.

**TWEEDE
ZENDINGSREIS:**
(49 - 52) na Chr.

**DERDE
ZENDINGSREIS:**
(53 - 58) na Chr.

Hans Vermeulen

Voorwoord

Paulus was een reiziger.

Niet zomaar iemand die van stad naar stad trok, maar een man met een opdracht. Hij wilde mensen vertellen over Jezus. Dat deed hij niet vanuit een paleis of een veilige plek, maar onderweg. Over stoffige wegen, over zeeën vol gevaar, tussen mensen die soms luisterden en soms woedend werden.

In dit stripboek volgen we de eerste drie zendingsreizen van Paulus. We zien hoe hij samenwerkt met vrienden zoals Barnabas, Silas, Timotheüs, Lukas, Priscilla en Aquila. We reizen met hem mee naar steden als Antiochië, Filippi, Athene, Korinte en Efeze. Onderweg gebeuren wonderlijke dingen. Mensen komen tot geloof. Zieken worden beter. Gevangenen zingen in de nacht. Maar Paulus krijgt ook te maken met ruzie, tegenstand, gevangenschappen en geweld. Toch geeft hij niet op.

Dat maakt het verhaal van Paulus bijzonder. Hij vertrouwt erop dat God met hem meegaat, waar de reis ook heen voert. Paulus wil maar één ding: dat zoveel mogelijk mensen horen dat Jezus leeft en dat Gods liefde voor iedereen is.

Dit stripboek is gemaakt in eenvoudige taal en met kleurrijke tekeningen. Zo hopen we dat het verhaal van Paulus voor veel mensen toegankelijk wordt. Misschien lees je het alleen. Misschien samen met anderen. Neem vooral de tijd om goed naar de tekeningen te kijken en de gesprekken te volgen. Achter iedere bladzijde zit een echt Bijbelverhaal.

We hopen dat deze reis je moed geeft.

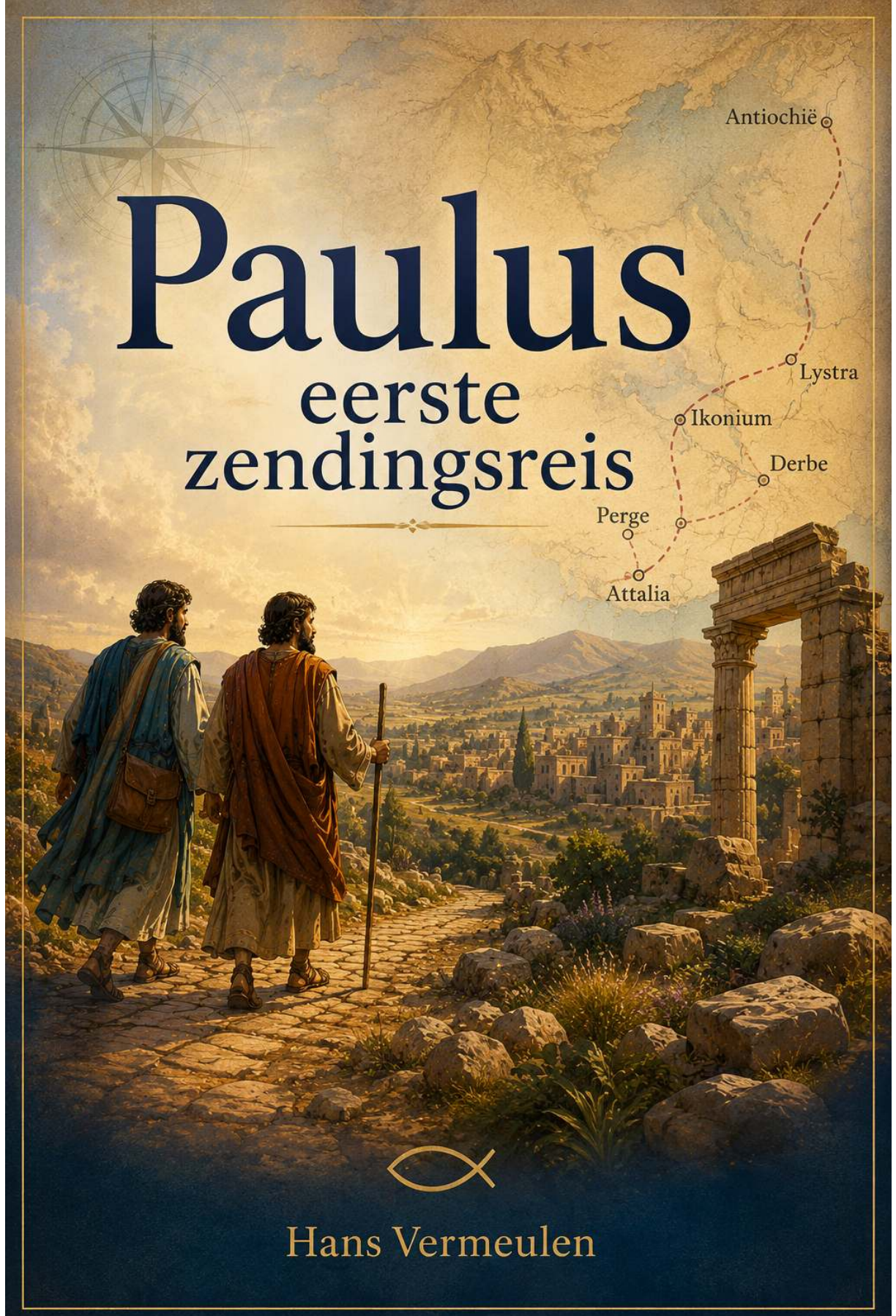
En dat je onderweg ontdekt dat de boodschap van Paulus vandaag nog steeds de mensen raakt.

Veel lees- en kijkplezier!

Hans Vermeulen

Paulus

eerste zendingsreis

Hans Vermeulen

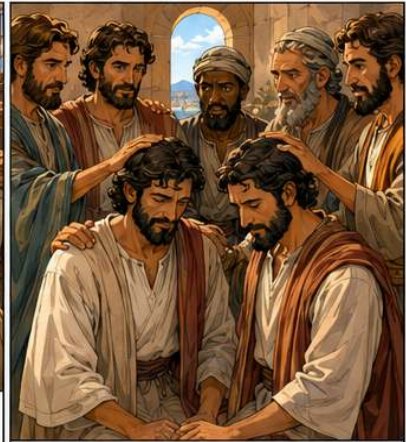
1 Paulus begint als ambassadeur van Gods Koninkrijk

In de kerk van Antiochië waren profeten en leraren. Behalve Barnabas en Saulus waren dat Lucius uit Cyrene en Simeon de Zwarte. En ook nog Manaën, die samen met Herodes Antipas opgegroeid was.

Op een dag waren ze allemaal bij elkaar om de Heer te eren. Dat deden ze door te bidden en te vasten. Toen zei de heilige Geest: 'Barnabas en Saulus moeten weggaan uit Antiochië. Ze moeten het werk gaan doen waarvoor ik hen uitgekozen heb.'

Nadat ze gebeden en gevast hadden, legden ze allemaal hun handen op Barnabas en Saulus. Daarna lieten ze hen weggaan.

De heilige Geest stuurde Barnabas en Saulus op weg. Ze gingen eerst naar de stad Seleucië, en daarna reisden ze met een schip naar het eiland Cyprus.

Op Cyprus kwamen ze aan in de stad Salamis. Daar vertelden ze in de Joodse synagogen het goede nieuws over Jezus. Johannes was met Barnabas en Saulus meegekomen om hen te helpen.

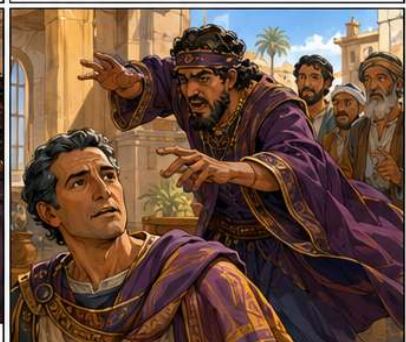
Samen reisden ze over het hele eiland, tot ze in Pafos kwamen. Daar ontmoetten ze een Joodse tovenaer. Hij heette Barjesus, in het Grieks Elymas. Hij deed alsof hij een profeet was. Barjesus werkte voor Sergius Paulus. Dat was de Romeinse bestuurder van Cyprus. Sergius Paulus was een verstandige man. Hij liet Barnabas en Saulus bij zich komen. Want hij wilde het goede nieuws dat zij vertelden, graag horen.

Barjesus probeerde dat tegen te houden. Hij wilde niet dat Sergius Paulus in Jezus ging geloven.

Toen kwam de heilige Geest in Saulus. Saulus wordt meestal Paulus genoemd. Hij keek Barjesus aan en zei: 'Jij bent een kind van de duivel, een vijand van alles wat goed is! Je zit vol kwaad en vol leugens. Je liegt over de boodschap van de Heer. Daarom zal de Heer je straffen. Je zult een tijdlang blind zijn en de zon niet kunnen zien.'

Meteen werd alles donker om Barjesus heen. Hij kon niet meer zien waar hij liep. Hij zocht naar mensen die hem de weg konden wijzen. Toen Sergius Paulus zag wat er gebeurd was, ging hij geloven. Hij was diep onder de indruk van de dingen die hij geleerd had over de Heer.

2 God houdt zijn belofte

Paulus, Barnabas en Johannes vertrokken van het eiland Cyprus. Ze reisden van Pafos naar de stad Perge in Pamfylië. Vanaf daar wilde Johannes niet verder mee. Hij ging terug naar Jeruzalem.

Paulus en Barnabas gingen vanuit Perge verder naar de stad Antiochië in Pisië. Daar gingen ze op sabbat in de synagoge zitten.

Nadat er voorgelezen was uit de wet en de andere heilige boeken, kwam er een man naar Paulus en Barnabas toe. De leiders van de synagoge hadden hem gestuurd.

Hij zei: 'Vrienden, als jullie een goede boodschap voor de mensen hebben, vertel die dan nu.'

Paulus begint aan een lange toespraak

Toen stond Paulus op. Hij gaf met zijn hand een teken dat iedereen stil moest zijn en zei: 'Joden en alle anderen die God vereren, luister naar wat ik zeg.'

De God van Israël heeft onze voorouders uitgekozen. Toen ze als vreemdelingen in Egypte woonden, heeft hij een groot volk van hen gemaakt. Hij heeft hen bevrijd uit Egypte. Zo heeft hij laten zien hoe machtig hij is.

Ongeveer veertig jaar waren de Israëlieten in de woestijn, en al die tijd heeft God voor hen gezorgd. Daarna vernietigde hij zeven volken in het land Kanaän. En hij gaf dat land aan onze voorouders. Al die dingen gebeurden in ongeveer 450 jaar.

Paulus vertelt over David en Jezus

In het land Kanaän zorgde God voor rechters die het volk moesten leiden, totdat de profeet Samuel kwam. Daarna wilde het volk een koning, en God gaf Saul aan hen. Saul was een zoon van Kis, en hij kwam uit de stam Benjamin. Hij was veertig jaar koning, totdat God daar een einde aan maakte.

Toen koos God David uit als koning van het volk. God zei over David: 'Ik heb David, de zoon van Isai, uitgekozen. Hij zal een goede koning zijn, die steeds zal doen wat ik wil.' God beloofde dat er een nakomeling van David zou komen om Israël te redden. Die redder is gekomen: het is Jezus.

Voordat Jezus kwam, heeft Johannes de Doper tegen het hele volk van Israël gezegd: 'Begin een nieuw leven en laat je dopen.' Vlak voordat Johannes stierf, zei hij ook nog: 'Jullie denken dat ik de messias ben. Maar dat is niet zo. De messias komt na mij. En ik ben het niet eens waard om zijn schoenen uit te trekken.'

3 "Jezus leeft. Echt."

Paulus vertelt verder over Jezus

Beste vrienden, Joden en alle anderen die God vereren. De boodschap dat Jezus ons wil redden, is ook voor jullie bedoeld.

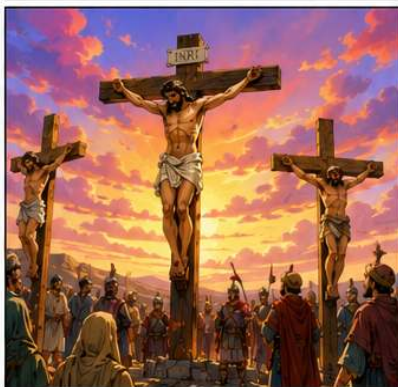
De inwoners van Jeruzalem en hun leiders wilden niet geloven dat Jezus de messias was. Ze lieten hem doden. In de heilige boeken van de profeten staat al dat dit zou gebeuren.

Op elke sabbat wordt er uit die boeken voorgelezen. Maar de inwoners van Jeruzalem hebben niet geluisterd.

Ze vroegen aan Pitatus of hij Jezus wilde laten doden, ook al was daar geen reden voor.

Zo gebeurde alles wat er in de heilige boeken over de messias staat.

Toen Jezus gestorven was, werd hij van het kruis gehaald en in een graf gelegd.

Maar God heeft hem laten opstaan uit de dood.

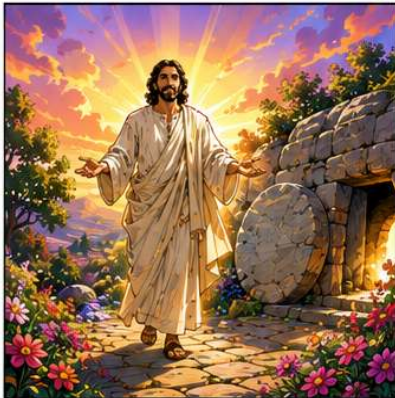

De mensen uit Galilea die met Jezus meegegaan waren naar Jeruzalem, hebben hem daarna verschillende keren gezien. Nu vertellen ze over hem aan het Joodse volk.

Ook wij vertellen het goede nieuws over Jezus. God heeft aan onze voorouders een belofte gedaan, en die belofte is nu uitgekomen. Want God heeft Jezus laten opstaan uit de dood. In psalm 2 staat daarover: «Vanaf vandaag ben jij mijn Zoon. Ik heb jou het leven gegeven.»

4 Wie in Jezus gelooft, wordt gered.

God heeft Jezus laten opstaan uit de dood, en nu blijft Jezus altijd leven. Dat bedoelde God toen hij zei: «Ik heb aan David beloofd dat er in zijn familie altijd een koning zal zijn.»

Daarom zegt David in een andere psalm: «U houdt mij weg van de dood, omdat ik trouw ben aan u.»

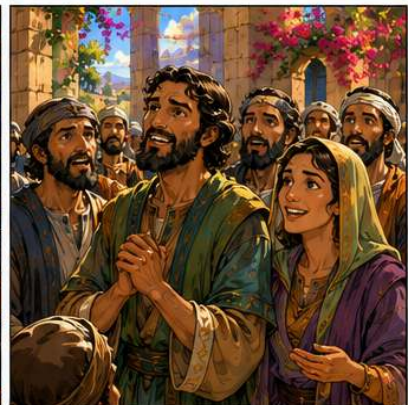
David zegt dat niet over zichzelf, maar over Jezus. Want David heeft zijn volk trouw gediend zoals God het wilde, maar daarna is hij gestorven. Hij is begraven, en zijn lichaam is niet bewaard gebleven.

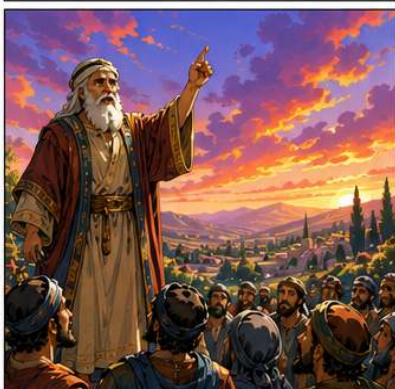
Maar het lichaam van Jezus is wel bewaard gebleven, want God heeft hem laten opstaan uit de dood.

Vrienden, luister goed naar wat ik zeg. Dankzij Jezus wil God onze fouten vergeven. Ook alle fouten die volgens de wet van Mozes niet vergeven kunnen worden.

Als je in Jezus gelooft, dan word je gered.

Eén van de profeten heeft gezegd: «Luister, trotse mensen! De Heer gaat iets bijzonders doen.

Jullie willen het niet geloven, maar jullie zullen het meemaken! Jullie zullen stomverbaasd zijn. En dan zullen jullie voor altijd verdwijnen.»

Vrienden, zorg ervoor dat het met jullie niet zo afloopt.'

5 Veel mensen luisteren naar Paulus

Toen Paulus en Barnabas uit de synagoge weggingen, vroegen de mensen of zij de volgende sabbat terug wilden komen. Dan konden ze nog meer vertellen.

Buiten gingen er veel Joden met Paulus en Barnabas mee. Er gingen ook niet-Joden mee die God vereerden. Paulus en Barnabas vertelden aan hen allemaal dat ze moesten blijven geloven in de goedheid van God.

Op de volgende sabbat kwam bijna iedereen uit de stad luisteren naar het goede nieuws over Jezus.

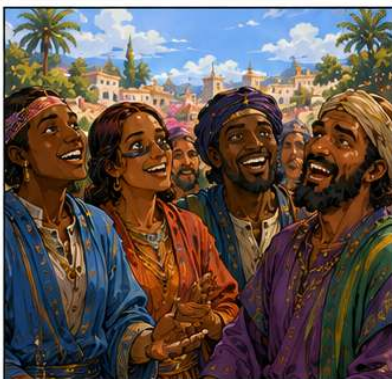
Toen de Joden al die mensen zagen, werden ze jaloers. Ze begonnen slechte dingen te vertellen over Paulus en over alles wat hij zei.

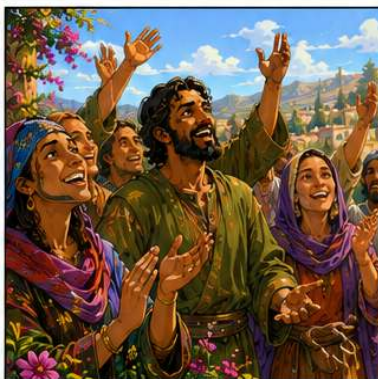
Maar Paulus en Barnabas waren niet bang. Ze zeiden tegen de Joden: 'We moesten het goede nieuws over Jezus eerst aan jullie vertellen. Maar jullie willen het niet horen. Jullie willen het eeuwige leven niet krijgen. Daarom vertellen we het goede nieuws nu aan mensen van andere volken.'

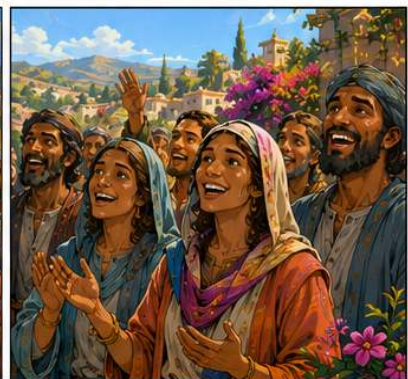
Want in de heilige boeken zegt God tegen ons: 'Ik heb jullie uitgekozen om een redder te zijn voor alle volken. Jullie moeten overal op aarde redding brengen.'

Toen de niet-Joden dat hoorden, werden ze blij. En ze dankten God voor het goede nieuws.

Alle mensen die God voor het eeuwige leven bestemd had, gingen geloven.

6 Paulus en Barnabas worden weggestuurd.

Het goede nieuws over Jezus werd overal in de omgeving bekend.

Maar de Joden in Antiochië bleven slechte dingen vertellen over Paulus en Barnabas. Ze gingen zelfs naar de leiders van de stad en naar de rijke vrouwen die God vereerden. Toen mochten Paulus en Barnabas niet langer in de stad blijven. Zo zorgden de Joden ervoor dat Paulus en Barnabas uit het gebied weggejaagd werden.

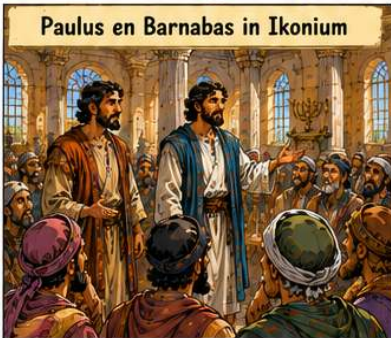

Paulus en Barnabas veegden het stof van de stad van hun voeten. Zo lieten ze zien dat de mensen daar een verkeerde keus gemaakt hadden. Toen gingen ze naar de stad Ikonium.

De nieuwe gelovigen in Antiochië waren blij. De heilige Geest was steeds in hen.

7 Twee groepen in een stad

Paulus en Barnabas in Ikonium

Ook in Ikonium gingen Paulus en Barnabas op sabbat naar de Joodse synagoge. En door alles wat zij vertelden, gingen ook in die stad veel Joden en niet-Joden geloven.

Maar er waren ook Joden die niet naar Paulus en Barnabas wilden luisteren. En zij zorgden ervoor dat de mensen die niet geloofden, een hekel kregen aan de mensen die wel geloofden.

Paulus en Barnabas bleven een tijd in Ikonium. Ze waren niet bang. Ze vertrouwden op de Heer en vertelden over zijn goedheid. De Heer zorgde ervoor dat ze wonderen konden doen. Zo liet hij zien dat hun boodschap waar was.

De inwoners van de stad raakten verdeeld in twee groepen. De ene groep steunde de Joden, en de andere groep steunde de apostelen.

Toen maakte de eerste groep plannen om Paulus en Barnabas te mishandelen en te doden. Daar deden Joden en niet-Joden aan mee, samen met hun leiders.

Maar Paulus en Barnabas hoorden wat zij van plan waren, en vluchtten weg. Ze gingen naar de steden Lystra en Derbe, en naar andere plaatsen in het gebied Lykaonië. Overal vertelden ze het goede nieuws over Jezus.

Paulus maakt een zieke man beter

In Lystra woonde een man die geen kracht had in zijn voeten. Hij kon al zijn hele leven niet lopen.

Op een keer zat hij naar een toespraak van Paulus te luisteren. Paulus keek hem aan. Hij zag dat de man geloofde dat hij beter kon worden.

Daarom riep hij tegen de man: 'Kom overeind, en ga staan!' Meteen sprong de man op en hij begon rond te lopen.

8 Wij zijn geen goden.

Zijn Paulus en Barnabas goden?

Dit lijken mensen, maar **het** zijn goden! De goden zijn naar ons toe gekomen!

Vlak bij de stad was een tempel van Zeus. De priester van de tempel kwam meteen naar de poort van de stad.

Hij bracht stieren mee met bloemenkransen om hun nek. Hij en de andere mensen wilden die stieren offeren aan Paulus en Barnabas.

Toen Barnabas en Paulus begrepen wat er ging gebeuren, schrokken ze vreselijk. Ze duwden de mensen aan de kant en riepen:

Wat doen jullie nu? Wij zijn mensen, net als jullie! Wij vertellen juist dat je **geen goden** moet vereren die niet bestaan.

Jullie moeten alleen de **levende God** vereren.

Hij heeft de hemel en de aarde gemaakt, en de zee en alles wat daar leeft.

Tot nu toe werd God alleen door de Joden vereerd, en andere volken vereerden hun eigen goden. Toch heeft God **ook voor jullie** gezorgd.

Met die woorden konden Paulus en Barnabas de mensen nog maar net tegenhouden. Anders hadden de inwoners van Lystra hun een offer gebracht.

9 Van bloemen naar stenen.

Paulus wordt bijna gedood

Terwijl Paulus en Barnabas in Lystra waren, kwamen er Joden uit Antiochië en Ikonium. Zij vertelden slechte dingen over Paulus, en de inwoners van Lystra luisterden naar hen.

Toen probeerden ze Paulus te doden. Ze gooiden net zo lang stenen naar hem tot ze dachten dat hij dood was. Daarna sleepten ze hem de stad uit.

Maar toen de christenen om hem heen kwamen staan, kwam Paulus overeind. En hij ging de stad weer in.

De volgende dag gingen Paulus en Barnabas weg uit Lystra. Ze reisden naar Derbe.

Terug naar Antiochië

In Derbe vertelden Paulus en Barnabas het goede nieuws over Jezus. Ze kregen er veel nieuwe leerlingen. Daarna reisden ze terug naar Lystra, Ikonium en Antiochië.

Overal waar ze kwamen, spraken ze met de christenen om hun moed te geven. Ze zeiden: 'We moeten veel moeilijkheden meemaken voordat we Gods nieuwe wereld kunnen binnengaan. Maar jullie moeten blijven geloven!'

In elke kerk kozen Paulus en Barnabas mensen uit die leiding konden geven. Daarna gingen ze vasten en bidden tot de Heer. Ze vroegen of hij wilde zorgen voor alle nieuwe gelovigen.

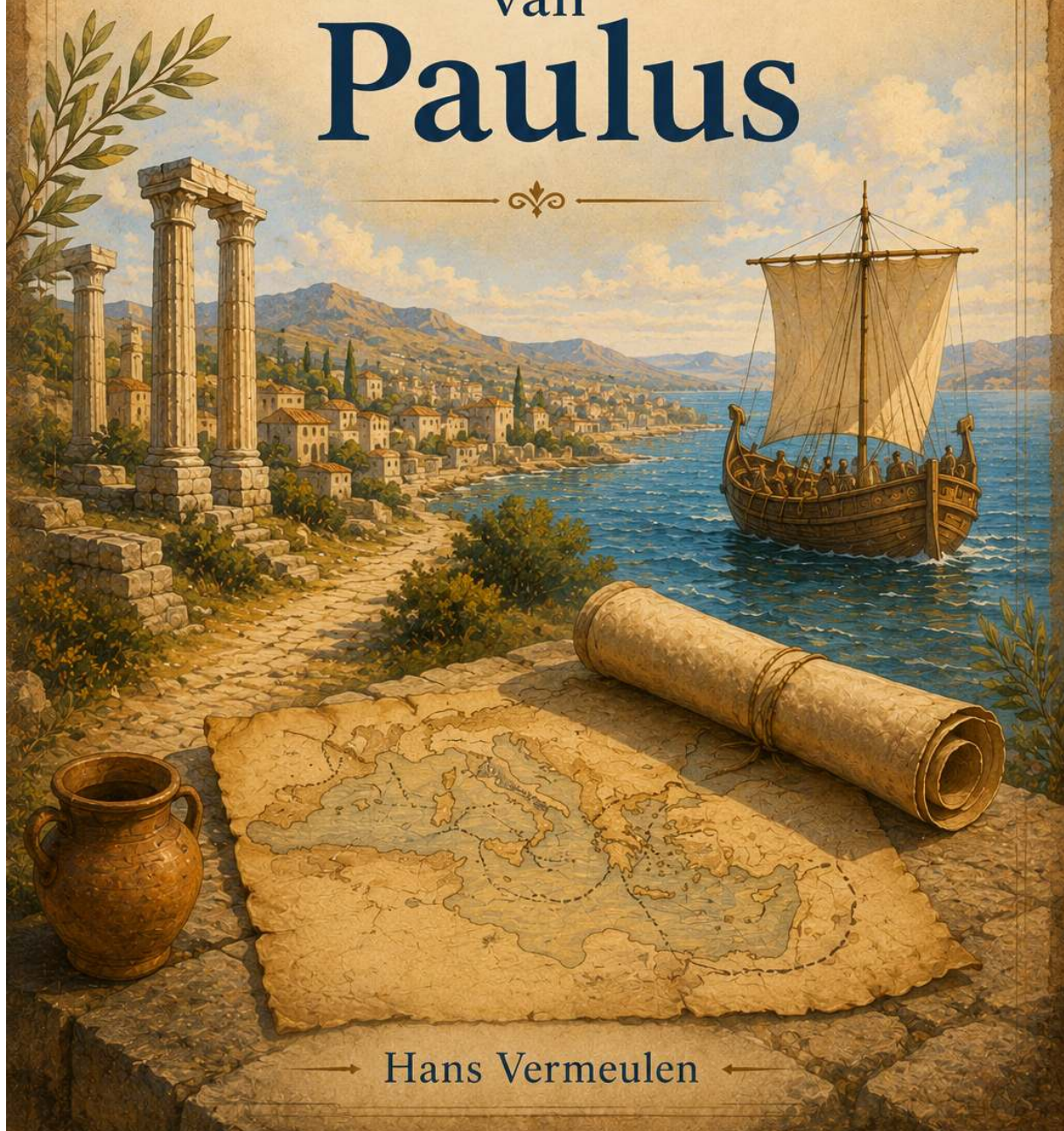
Paulus en Barnabas reisden verder door Pisië, en zo kwamen ze in Pamfylië. Daar vertelden ze in de stad Perge het goede nieuws over Jezus. Daarna gingen ze naar de stad Attalia, en van Attalia gingen ze met een schip terug naar Antiochië. In Antiochië waren ze met hun werk begonnen. De christenen in die stad hadden voor hen gebeden en God gevraagd om goed voor hen te zijn. En nu was hun werk klaar.

Toen Paulus en Barnabas in Antiochië aankomen waren, riepen ze alle christenen bij elkaar. Ze vertelden alles wat ze met Gods hulp gedaan hadden. En dat God had laten zien dat nu ook mensen van andere volken in Jezus konden geloven.

Paulus en Barnabas bleven een tijdlang bij de christenen in Antiochië.

De
TWEEDE
ZENDINGSREIS
van
Paulus

— Hans Vermeulen —

10 Paulus en Barnabas krijgen ruzie.

11 Timoteus gaat mee.

Paulus ontmoet Timoteüs

Paulus en Silas gingen naar de steden Derbe en Lystra. In Lystra woonde een christen die Timoteüs heette. Zijn moeder was een Joodse vrouw die christen geworden was. Maar zijn vader was geen Jood, en daarom was Timoteüs niet besneden.

De gelovigen in Lystra en Ikonium hadden veel respect voor Timoteüs.

Paulus wilde Timoteüs meenemen op zijn reis. Maar hij liet hem eerst besnijden. Want er woonden veel Joden in de plaatsen waar hij heen wilde. En zij wisten allemaal dat Timoteüs niet besneden was, omdat zijn vader niet Joods was.

Op reis langs de steden vertelde Paulus wat de apostelen en leiders in Jeruzalem besloten hadden. Hij zei dat iedereen zich aan die besluiten moest houden.

Het geloof van de christenen werd steeds sterker, en elke dag kwamen er nieuwe gelovigen bij.

12 De man die riep in de nacht.

Paulus heeft een droom in Troas

Paulus, Silas en Timoteüs wilden het goede nieuws over Jezus ook in Asia gaan vertellen. Maar de heilige Geest hield hen tegen. Daarom bleven ze door Frygië en Galatië reizen.

Bij de grens van het gebied Mysië wilden ze naar Bitynië in het noorden gaan. Maar de Geest van Jezus verbood ook dat.

Daarom reisden ze verder door Mysië, tot ze bij de stad Troas kwamen.

In Troas kreeg Paulus 's nachts een droom. In die droom zag hij een man uit Macedonië staan. De man smeekte: 'Steek de zee over naar Macedonië en kom ons helpen!'

Na die droom probeerden Paulus en zijn vrienden meteen naar Macedonië te gaan. Want ze begrepen dat God dat wilde. Hij had hen uitgekozen om daar het goede nieuws over Jezus te gaan vertellen.

13 Lydia en het open hart.

Lydia gaat geloven

Paulus en zijn vrienden gingen met een schip van Troas direct naar het eiland Samotrake, en de volgende dag verder naar de stad Neapolis.

Daarvandaan reisden ze over land naar Filippi, een belangrijke Romeinse stad in dat deel van Macedonië. Ze bleven er een paar dagen.

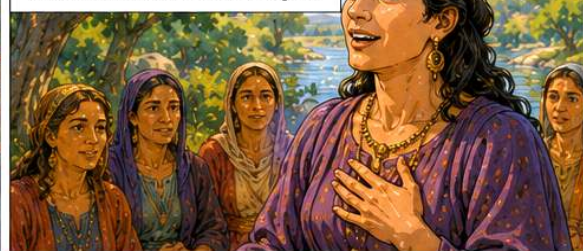
Op sabbat gingen ze de stad uit naar een plek bij de rivier. Want ze verwachtten dat de Joden daar bij elkaar kwamen om te bidden. Ze gingen zitten bij de vrouwen die er waren, en begonnen met hen te praten.

Eén van de vrouwen heette Lydia. Ze kwam uit de stad Tyatira en ze verkocht dure stoffen. Het was een vrouw die God vereerde.

Ze luisterde vol aandacht naar Paulus. En de Heer zorgde ervoor dat de woorden van Paulus haar overtuigden.

Lydia liet zich dopen, samen met iedereen die in haar huis woonde. Daarna nodigde ze Paulus en zijn vrienden uit. Ze zei: 'Nu weten jullie dat ik in de Heer geloof. Kom dus bij mij logeren. Ga nog niet weg.'

14 Paulus en Silas bevrijden een slavin

Paulus jaagt een kwade geest weg

Op een keer gingen Paulus en zijn vrienden weer naar de plek bij de rivier. Toen kwamen ze een slavin tegen die een kwade geest in zich had. Door die kwade geest kon ze de toekomst voorspellen. Zo verdiende ze veel geld voor haar eigenaars.

De slavin liep achter Paulus en zijn vrienden aan, en ze schreeuwde de hele tijd: 'Dit zijn dienaren van de allerhoogste God. Ze vertellen hoe je gered kunt worden!' Dat deed ze veel dagen achter elkaar. Toen werd Paulus kwaad.

En meteen ging de geest weg.

Paulus en Silas worden meegenomen

De slavin kon nu geen geld meer verdienen. Toen haar eigenaars dat merkten, grepen ze Paulus en Silas. Ze sleepten hen naar de markt, want daar waren de leiders van de stad. En ze zeiden tegen de Romeinse leiders: 'Deze mensen zijn een gevaar voor onze stad. Het zijn Joden. Ze willen dat we dingen doen die volgens onze Romeinse regels verboden zijn.'

Toen werd iedereen kwaad op Paulus en Silas. En de leiders van de stad zeiden: 'Trek hun kleren uit en geef ze stokslagen.' Paulus en Silas kregen veel stokslagen, en werden daarna in de gevangenis gezet.

De bewaker van de gevangenis kreeg de opdracht om Paulus en Silas extra goed te bewaken. Daarom sloot hij hen op in het best bewaakte deel van de gevangenis. En hij liet ook nog hun voeten vastmaken aan een zwaar blok hout.

15 Zingen in de cel.

25 Midden in de nacht waren Paulus en Silas aan het bidden. En ze zongen liederen voor God. De andere gevangenen luisterden ernaar.

26 Plotseling was er zo'n zware aardbeving dat de muren van de gevangenis trilden. Meteen gingen alle deuren van de gevangenis open. En ook alle kettingen waarmee de gevangenen vastzaten, gingen los.

27 De bewaker van de gevangenis schrok wakker. Hij zag de deuren van de gevangenis openstaan, dus hij dacht dat alle gevangenen gevluht waren. Daarom pakte hij zijn zwaard om zichzelf te doden.

28 Maar Paulus riep: 'Nee, dood jezelf niet! We zijn allemaal nog hier!'

29 De bewaker vroeg om een lamp en rende naar binnen. Daar knielde hij bevend voor Paulus en Silas.

30 Toen nam hij hen mee naar buiten en vroeg: 'Alstublieft, vertel mij: wat moet ik doen om gered te worden?'

31 Paulus en Silas zeiden: 'Als je gelooft in de Heer Jezus, zul je gered worden. Samen met iedereen die in je huis woont.'

32 Daarna vertelden ze het goede nieuws over Jezus aan hem en aan iedereen die bij hem hoorde.

33-34 Het was nog steeds nacht. De bewaker nam Paulus en Silas mee zijn huis in om hun wonden te verzorgen. En meteen daarna liet hij zich dopen, samen met zijn familie en zijn personeel.

Ook liet hij een maaltijd voor Paulus en Silas klaarmaken. Hij was blij dat hij en zijn familie en personeel nu in God geloofden.

16 Paulus en Silas worden vrijgelaten.

Paulus en Silas worden vrijgelaten

35 De volgende ochtend stuurden de leiders van de stad hun officieren naar de gevangenis met het bevel: 'Laat Paulus en Silas vrij.'

36 De bewaker van de gevangenis ging dat aan Paulus vertellen. Hij zei tegen hem: 'De leiders van de stad hebben mij de boodschap gestuurd dat ik jullie vrij moet laten. Dus sta op en ga. Jullie hoeven je geen zorgen te maken.'

37 Maar Paulus zei tegen de officieren: 'Wij zijn Romeinen. En toch hebben de leiders van de stad ons in het openbaar laten slaan, zonder dat er een rechtszaak geweest is. Daarna zijn we in de gevangenis gezet. En nu willen ze dat we in het geheim weer weggaan? Dat doen we niet! Ze moeten zelf komen om ons uit de gevangenis te halen.'

38 De officieren vertelden dat aan de leiders van de stad. Die schrokken toen ze hoorden dat Paulus en Silas Romeinen waren.

39 Ze gingen naar de gevangenis en zeiden: 'Neemt u ons dit alstublieft niet kwalijk.' Daarna brachten ze Paulus en Silas naar buiten en vroegen of ze weg wilden gaan uit de stad.

40 Nadat Paulus en Silas vrijgelaten waren, gingen ze naar het huis van Lydia. Daar zagen ze de andere christenen weer. Paulus en Silas zeiden tegen hen: 'Houd vol en blijf geloven.' Daarna gingen ze uit de stad weg.

17 Ze zetten de wereld op z'n kop.

Paulus in Tessalonica

Paulus en zijn vrienden reisden via de steden Amfipolis en Apollonia naar de stad Tessalonica. Daar was een Joodse synagoge.

Zoals altijd ging Paulus daar op sabbat naartoe. Drie sabbatten lang sprak hij met de Joden over teksten uit de heilige boeken.

Hij legde de teksten uit. Hij maakte duidelijk dat de messias moest lijden en opstaan uit de dood. En hij zei: 'Die Jezus, over wie ik steeds vertel, dat is de messias.'

Sommige Joden gingen in Jezus geloven. Zij sloten zich aan bij Paulus en Silas. Ook veel niet-Joden die God vereerden, gingen geloven. En een grote groep belangrijke vrouwen uit de stad.

Onrust in de stad

Maar de andere Joden werden jaloers. Met de hulp van een paar ruziezoekers zorgden ze ervoor dat het in de hele stad onrustig werd. Ze kwamen naar het huis van Jason, want daar logeerden Paulus en Silas. En ze wilden Paulus en Silas naar het stadsbestuur brengen.

Toen ze hen niet konden vinden, sleepten ze Jason mee, en nog een paar andere christenen.

Ze brachten hen naar de leiders van de stad en ze schreeuwden: 'Er zijn mannen die overal in het Romeinse rijk al problemen veroorzaakt hebben! Nu zijn ze ook naar onze stad gekomen,

ze logeren bij Jason. Ze zijn niet gehoorzaam aan de wetten van de keizer. Want ze zeggen dat er een andere koning is: Jezus.'

De leiders van de stad en alle andere mensen werden ongerust toen ze dat hoorden.

Jason en de andere christenen werden pas vrijgelaten nadat ze geld betaald hadden.

18 In Berea valt het zaad in goede grond.

Paulus in Berea

De christenen stuurden Paulus en Silas nog diezelfde nacht naar de stad Berea. Toen ze daar aangekomen waren, gingen ze meteen naar de synagoge.

De Joden in Berea waren vriendelijker dan de Joden in Tessalonica. Ze wilden het goede nieuws over Jezus graag horen. En elke dag lazen ze in de heilige boeken om te kijken of het waar was wat Paulus zei. Veel Joden gingen in Jezus geloven, en ook veel niet-Joodse vrouwen en mannen in de stad.

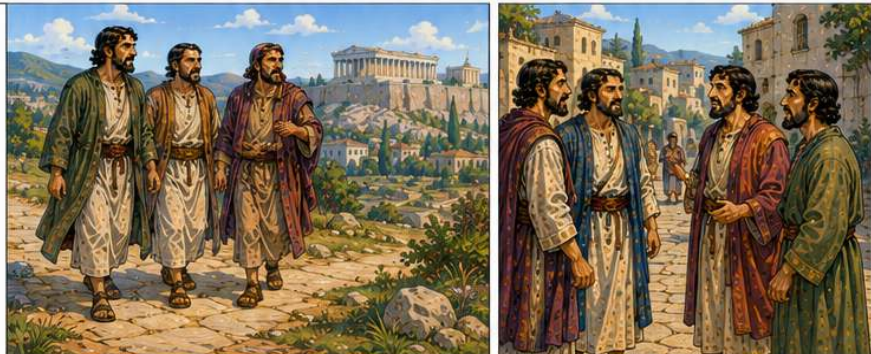
De Joden in Tessalonica hoorden dat Paulus het goede nieuws over Jezus nu in Berea vertelde. Toen kwamen zij daar ook naartoe en ze zorgden ervoor dat het in de hele stad onrustig werd.

Paulus werd door de christenen meteen naar de kust gestuurd, maar Silas en Timoteüs bleven in Berea.

Een paar christenen uit Berea reisden met Paulus verder naar de stad Athene. Daarna gingen ze terug. Ze moesten tegen Silas en Timoteüs zeggen: 'Paulus wil dat jullie zo snel mogelijk naar hem toe komen.'

19 De onbekende God.

Paulus in Athene

Toen Paulus in Athene op Silas en Timoteüs wachtte, zag hij dat de stad vol stond met beelden van afgoden. Dat maakte hem erg kwaad.

In de synagoge sprak Paulus met Joden en andere mensen die God vereerden. En ook op de markt sprak hij elke dag met allerlei mensen.

Daar had hij ook discussies met verschillende filosofen. Sommigen van hen zeiden: 'Wat heeft die man een praatjes! Wat wil hij nou eigenlijk zeggen?'

Anderen zeiden: 'Hij zal wel een boodschapper zijn van onbekende goden.' Dat zeiden ze omdat Paulus vertelde over Jezus en zijn opstanding.

Toen namen ze Paulus mee naar het plein waar de bestuurders van de stad vergaderden. Daar zeiden ze: 'We willen graag weten welke nieuwe dingen u de mensen leert.'

Want de dingen die u zegt, vinden we nogal vreemd klinken. Kunt u ons uitleggen wat het allemaal betekent?'

De inwoners van Athene en ook alle vreemdelingen in de stad doen namelijk niets liever dan de hele dag nieuwe ideeën bespreken.

Paulus begint aan een toespraak

Toen ging Paulus midden op het plein staan en hij zei: 'Inwoners van Athene, ik zie aan alles dat jullie het vereren van de goden heel belangrijk vinden.

Toen ik in jullie stad rondliep, zag ik hoeveel goden jullie vereren. Ik zag zelfs een altaar waarop stond: 'Voor de onbekende god.'

Jullie vereren dus een god die jullie niet eens kennen. Precies daarover kom ik jullie vertellen.

20 Paulus vertelt over de Enige echte God.

Paulus vertelt over God

Ik kom jullie vertellen over de God die de wereld gemaakt heeft en alles wat er leeft. Hij is de Heer van hemel en aarde. Die God woont niet in tempels die door mensen gebouwd zijn.

Mensen hoeven ook niet voor hem te zorgen. Hij heeft niets van hen nodig, want hij geeft het leven aan alle mensen. Hij laat hen ademen en hij zorgt voor alles.

God heeft uit één mens alle volken gemaakt. En hij gaf de mensen de hele aarde om op te leven. Hij bepaalde waar ze moesten gaan wonen, en voor hoe lang. Zo zorgt hij ervoor dat de mensen hem zoeken. Ze proberen hem te vinden, ook al is dat moeilijk. Toch is hij niet ver bij ons vandaan.

Want God laat ons leven, bewegen en bestaan. Eén van jullie Griekse dichters heeft gezegd: 'God heeft ons gemaakt. Wij lijken op hem.'

Ja, wij lijken op God. Maar we kunnen geen beeld maken dat echt op God lijkt. Zelfs niet als we goud voor dat beeld gebruiken, of zilver of steen. Want het blijft gewoon een beeld dat door mensen bedacht en gemaakt is.'

De meeste mensen geloven Paulus niet

Paulus eindigde zijn toespraak met deze woorden: 'Lange tijd leefden de mensen zonder God te kennen. God heeft hen daar niet voor gestraft. Maar nu wil God dat alle mensen gaan doen wat hij wil. Iedereen moet een nieuw leven beginnen.'

Want de dag komt dat God zal rechtspreken over de wereld. God heeft die dag zelf bepaald. En hij heeft een man uitgekozen om namens hem recht te spreken. Iedereen kan weten dat dit echt gaat gebeuren. Want God heeft die man uit de dood laten opstaan.'

Toen Paulus over de opstanding uit de dood begon te vertellen, gingen sommige mensen lachen.

Maar anderen zeiden: 'Daar mag u ons een andere keer meer over vertellen.'

Toen ging Paulus weg van het plein.

Een paar mensen sloten zich aan bij Paulus en gingen in Jezus geloven.

Er was een bestuurder van de stad bij, die Dionysius heette, en een vrouw die Damaris heette, en er waren nog een paar anderen.

21 Paulus gaat naar Korinte.

Daarna ging Paulus weg uit Athene, en hij reisde naar Korinte.

In die stad ontmoette hij Aquila en zijn vrouw Priscilla. Aquila was een Jood. Hij kwam uit de provincie Pontus en was later naar Rome verhuisd.

Maar keizer Claudius had bepaald dat alle Joden weg moesten uit Rome. Daarom woonden Aquila en zijn vrouw nu in Korinte.

Aquila en Priscilla hadden hetzelfde beroep als Paulus: ze maakten tenten. Daarom ging Paulus bij hen wonen en werken.

Elke sabbat sprak Paulus in de synagoge. Hij probeerde Joden en niet-Joden te overtuigen van zijn boodschap.

Toen Silas en Timoteüs uit Macedonië naar Korinte kwamen, stopte Paulus met het maken van tenten. Hij gebruikte nu al zijn tijd om het goede nieuws aan de Joden te vertellen. Hij vertelde hun dat Jezus de messias is.

Maar de Joden wilden niet luisteren, en ze begonnen slechte dingen te zeggen over Jezus. Toen sloeg Paulus het stof van zijn kleren. Zo liet hij zien dat die mensen een verkeerde keus gemaakt hadden.

En hij zei: 'Het is jullie eigen schuld als jullie niet gered worden. Ik ben er niet verantwoordelijk voor. Vanaf nu zal ik het goede nieuws aan de niet-Joden gaan vertellen.'

Toen ging Paulus weg uit de synagoge.

Hij ging naar Titus Justus, die in het huis naast de synagoge woonde. Titus Justus was een Griek die God vereerde.

22 Paulus ontvangt een droom

In Korinte gaan veel mensen geloven

De leider van de synagoge heette Crispus. Hij ging in de Heer geloven, samen met zijn hele familie en al zijn personeel.

Ook veel Grieken in Korinte gingen geloven toen ze het goede nieuws hoorden. En ze lieten zich dopen.

Op een nacht kreeg Paulus een droom. De Heer zei tegen hem: 'Je moet niet bang zijn. Houd niet op het goede nieuws te vertellen, maar ga door!'

'Ik ben bij je, en niemand zal je kwaad doen. Want veel mensen in deze stad horen bij mij.'

Paulus bleef anderhalf jaar in Korinte. Daar gaf hij de mensen uitleg over het goede nieuws.

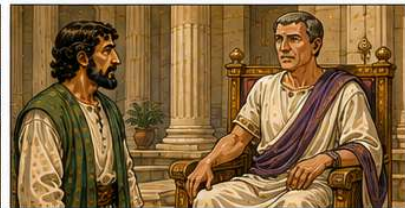
Een aanklacht tegen Paulus

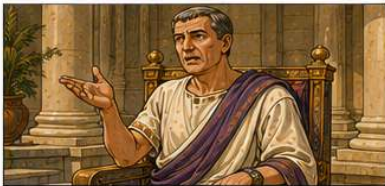
Toen de Romein Gallio de provincie Achaje bestuurde, kwamen de Joden in Korinte in actie tegen Paulus. Ze brachten hem naar Gallio

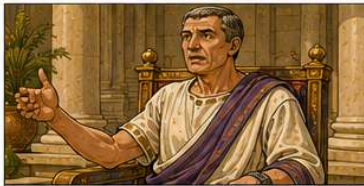
en zeiden: 'Deze man haalt mensen over om God te vereren op een manier die volgens de wet verboden is.'

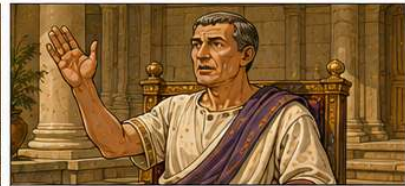
Paulus wilde hierop reageren. Maar voordat hij iets kon zeggen, zei Gallio tegen de Joden:

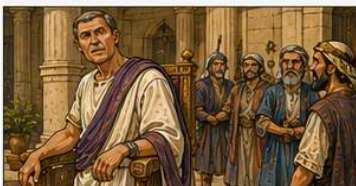
'Ik zou jullie aanklacht natuurlijk onderzoeken als het om een misdaad ging.

Maar jullie hebben ruzie over jullie geloof en over een persoon, en over jullie eigen wet. Dat moeten jullie zelf maar onderzoeken.

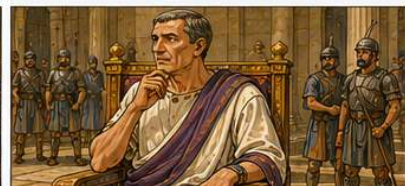
Over die dingen doe ik geen uitspraak.'

Daarna jaagde Gallio de Joden weg.

Eén van hen werd gegrepen door de mensen die stonden te kijken. Het was Sostenes, een leider van de synagoge. Hij werd mishandeld.

Gallio zag het gebeuren, maar hij bemoeide zich er niet mee.

23 Paulus rondt zijn tweede reis af.

Paulus gaat terug naar Antiochië

Paulus bleef nog een hele tijd bij de christenen in Korinte. Daarna nam hij afscheid.

In de havenstad Kenchreeën liet hij zijn hoofd kaalscheren. Dat deed hij omdat hij een belofte gedaan had aan God.

Daarna ging hij met een schip naar Syrië, samen met Priscilla en Aquila.

Toen ze aankwamen in Efeze, nam Paulus afscheid van hen. Zelf ging hij naar de synagoge om met de Joden te spreken.

Die vroegen hem om langer te blijven, maar dat wilde Paulus niet.

Hij nam afscheid en zei: 'Als God het wil, kom ik weer bij jullie terug.'

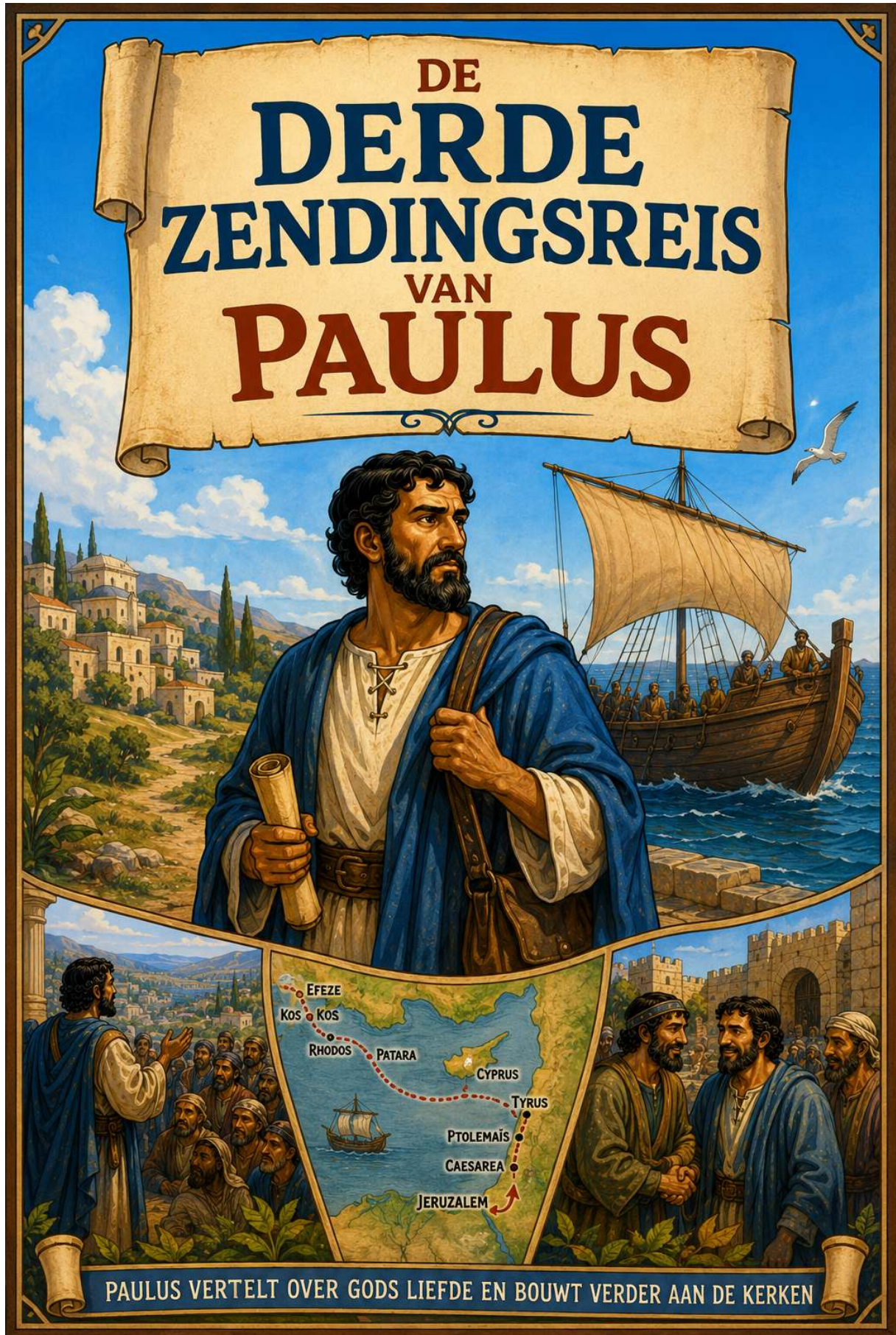

Daarna ging Paulus met een schip van Efeze naar Caesarea.

En van Caesarea ging hij weer terug naar Antiochië. Hij reisde via Jeruzalem, want hij wilde de christenen daar bezoeken.

DE DERDE ZENDINGSREIS VAN PAULUS

PAULUS VERTELT OVER GODS LIEFDE EN BOUWT VERDER AAN DE KERKEN

24 Alleen de helft weten

24 Intussen kwam er een Jood naar de stad Efeze. Hij heette Apollos en hij kwam uit Alexandrië. Hij had veel gestudeerd en kende de heilige boeken goed.

25

26

27

28

29

In die brief vroegen ze hun om Apollos vriendelijk te ontvangen. Apollos ging naar Achaje, en God zorgde ervoor dat Apollos een grote steun was voor de gelovigen daar.

29

25 Meer dan alleen weten

De doop en de heilige Geest

1 Terwijl Apollos in Korinte was, kwam Paulus na een lange reis aan in Efeze.

2 In Efeze ontmoette Paulus een groep gelovigen. Hij vroeg hun: 'Is de heilige Geest in jullie gekomen toen jullie gingen geloven?' Ze zeiden: 'Nee, wij weten niet eens dat er een heilige Geest bestaat.'

3 Toen vroeg Paulus: 'Maar op welke manier zijn jullie dan gedoopt?' Ze antwoordden: 'Op de manier van Johannes de Doper.'

4 Daarna zei Paulus: 'Johannes doopte de mensen om te laten zien dat ze een nieuw leven begonnen. Maar Johannes zei ook: 'Geloof in de man die na mij komt.' En dat is Jezus.'

5 Toen de gelovigen dat hoorden, lieten ze zich dopen in de naam van de Heer Jezus.

6 Daarna legde Paulus zijn handen op hun hoofd, en zo kregen ze de heilige Geest. Die zorgde ervoor dat ze in verschillende talen gingen spreken. In al die talen vertelden ze over de plannen van God.
7 De groep bestond uit ongeveer twaalf gelovigen.

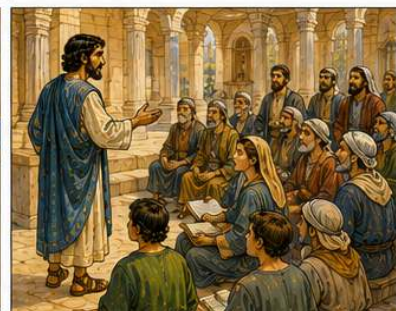
Paulus gaat weg uit de synagoge

8 In Efeze ging Paulus steeds naar de synagoge. Hij sprak daar zonder angst. Drie maanden lang vertelde hij de Joden over Gods nieuwe wereld en probeerde hij hen te overtuigen.

9 Maar een aantal Joden verzette zich tegen de boodschap van Paulus. Zij begonnen slechte dingen te vertellen over het christelijke geloof, en iedereen kon dat horen. Daarom ging Paulus daar weg. Hij nam de andere christenen mee.

10 Voortaan sprak Paulus elke dag in de school van Tyrannus. Dat deed hij twee jaar lang. En alle Joden en niet-Joden in de provincie Asia hoorden het goede nieuws over Jezus.

26 Dit liep anders dan gedacht

Paulus doet grote wonderen

God zorgde ervoor dat Paulus grote wonderen kon doen. Paulus hoefde daarvoor niet eens zelf aanwezig te zijn. Het was voldoende om een riem of een doek die Paulus gedragen had, naar een zieke toe te brengen. Dan verdween de ziekte en gingen de kwade geesten weg.

De zonen van Skevas doen het verkeerd

Er waren in Efeze ook enkele Joden die rondreisden en kwade geesten wegjaagden. Het waren de zeven zonen van Skevas, een Joodse hogepriester. Ze probeerden de naam van de Heer Jezus te gebruiken om mensen beter te maken. Ze zeiden tegen een kwade geest: 'Jezus, over wie Paulus vertelt, geeft ons de macht om jou weg te jagen!'

De kwade geest antwoordde: 'Jezus ken ik. En ik weet ook wie Paulus is. Maar wie zijn jullie?'

Toen viel de man met de kwade geest de zonen van Skevas aan. En hij sloeg ze allemaal in elkaar. De zonen van Skevas vluchtten weg, gewond en zonder kleren.

Alle Joden en niet-Joden in Efeze hoorden ervan en waren diep onder de indruk. Ze begrepen dat de Heer Jezus grote macht had, en ze eerden hem.

Alle toverboeken worden verbrand

Veel gelovigen vertelden eerlijk dat zij verkeerde dingen gedaan hadden. Er waren er veel die aan toverkunsten gedaan hadden. Ze begrepen nu dat dat verkeerd was. Daarom verzamelden ze al hun toverboeken en staken die in brand. Iedereen zag het. Bij elkaar hadden die boeken een waarde van 50.000 zilveren munten.

Zo zag iedereen hoe groot de kracht van de Heer was. En steeds meer mensen gingen luisteren naar het goede nieuws over Jezus.

27 Paniek om een beeldje

Paulus reist verder

Na die gebeurtenissen maakte Paulus het plan om naar Jeruzalem terug te gaan. Maar eerst wilde hij door Macedonië en Achaje reizen. Hij zei: 'Als ik in Jeruzalem geweest ben, moet ik naar Rome.'

Paulus stuurde twee van zijn helpers alvast naar Macedonië. Het waren Timoteüs en Erastus. Zelf bleef hij nog een tijdje in Asia.

Demetrius houdt een toespraak

Juist in die tijd werd het in de stad Efeze erg onrustig. De mensen waren boos op de christenen. Dat kwam allemaal door een smid die Demetrius heette.

Demetrius maakte kleine zilveren tempeltjes voor de godin Artemis. Voor dat werk had hij veel mensen in dienst.

Hij riep al zijn mensen bij elkaar, en ook nog anderen die hetzelfde werk deden. Hij zei tegen hen: 'Mannen, jullie weten dat we goed verdienen met dit werk.'

Maar jullie weten ook dat Paulus het er niet mee eens is. Die zegt: 'Jullie goden zijn geen echte goden. Want jullie hebben ze zelf gemaakt.'

Hij zegt dat niet alleen hier in Efeze, maar in bijna heel Asia. En er zijn veel mensen die naar hem luisteren.

Ik ben bang dat we straks niets meer kunnen verkopen. En dat mensen de tempel van Artemis niet meer belangrijk vinden.'

Dan is het afgelopen met onze grote godin, die nu vereerd wordt in heel Asia, en zelfs in de hele wereld.'

28 Paniek om een beeldje

De mensen in Efeze zijn boos

Toen de mensen dat hoorden, werden ze woedend. Ze schreeuwden: 'Leve Artemis van Efeze!' Het werd in de hele stad onrustig. Alle mensen renden naar het stadion. Ze sleepten twee helpers van Paulus met zich mee. Het waren Gajus en Aristarchus uit Macedonië.

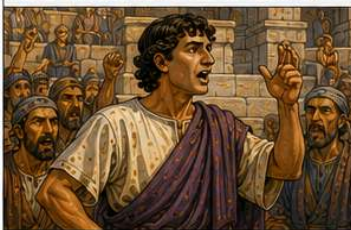
Paulus wilde ook naar het stadion gaan, maar de andere christenen hielden hem tegen. Een paar belangrijke bestuurders van de provincie stuurden een waarschuwing. Zij waren vrienden van Paulus en vonden dat hij niet naar het stadion moest gaan.

Onrust in het stadion

Intussen was er in het stadion grote verwarring. Iedereen schreeuwde door elkaar heen. De meeste mensen wisten niet eens waarom ze daar bij elkaar waren.

Toen duwden de Joden een man naar voren die Alexander heette. Hij moest namens hen het volk toespreken. Een paar mensen vertelden hem snel wat er aan de hand was. Alexander gaf met zijn hand een teken dat iedereen stil moest zijn.

Maar toen de mensen merkten dat hij een Jood was, begonnen ze meteen met z'n allen te schreeuwen. Twee uur lang riepen ze allemaal: 'Leve Artemis van Efeze!'

De hoogste bestuurder zorgt voor rust

Uiteindelijk zorgde het hoofd van het stadsbestuur ervoor dat iedereen weer rustig werd.

Hij zei: 'Beste inwoners van Efeze, de hele wereld weet dat wij zorgen voor de tempel van de grote Artemis. We zorgen ook voor haar beeld, dat uit de hemel gekomen is. Dat is de waarheid. Niemand kan dat ontkennen. Daarom moeten jullie kalm blijven en geen domme dingen doen.'

Jullie hebben de helpers van Paulus wel hierheen gebracht, maar zij hebben niets uit de tempel van onze godin gestolen. En ze hebben haar ook niet beledigd.

Als Demetrius en zijn mannen een probleem met hen hebben, kunnen ze naar de rechtbank gaan. Of naar de Romeinse bestuurders van de stad. Laten ze daar maar een klacht indienen.

29 De lange preek en het open raam

Paulus reist verder

Toen het weer rustig was in de stad, riep Paulus de gelovigen bij elkaar. Hij zei dat ze moed moesten houden. Daarna nam hij afscheid en ging naar Macedonië.

In Macedonië reisde hij rond. Overal waar hij kwam, sprak hij veel met de christenen. Hij zei steeds dat ze moed moesten houden. Ten slotte kwam hij aan in Griekenland. Daar bleef hij drie maanden.

Toen wilde Paulus met een schip teruggaan naar Syrië. Maar de Joden maakten plannen om hem te vermoorden. Daarom nam hij het besluit om via Macedonië naar Syrië te reizen.

Paulus reist niet alleen

Er gingen een paar mensen met Paulus mee. Het waren Sopatrus, de zoon van Pyrrhus uit Berea, Aristarchus en Secundus uit Tessalonica, Gajus uit Derbe, Timoteüs, en ook nog Tychikus en Trofimus uit Asia. Zij reisden vooruit. In de stad Troas bleven ze op Paulus wachten.

Wij, dat wil zeggen Paulus en zijn vrienden, bleven tijdens het Joodse Paasfeest in Filippi. Daarna reisden we in vijf dagen met een schip van Filippi naar Troas. Daar bleven we een week.

Eutychus valt uit het raam

Op zondag kwamen we bij elkaar om samen te eten. Paulus zou de volgende dag weer verder reizen. Daarom hield hij een lange toespraak voor de christenen in Troas. De toespraak duurde tot diep in de nacht.

We waren op de derde verdieping van een huis, in een kamer waar veel olielampen brandden.

Bij het raam zat een jongen die Eutychus heette. Terwijl Paulus aan het praten was, lukte het Eutychus niet om wakker te blijven. Slappend viel hij uit het raam naar beneden. Toen de mensen hem optilden, zagen ze dat hij dood was.

Paulus ging snel naar beneden, en boog zich over de jongen heen. Hij omhelsde hem, en zei toen tegen de mensen om hem heen: 'Houd op met huilen, want hij leeft.'

30 Paulus reist verder

Daarna ging Paulus terug naar boven en begon het brood uit te delen. We aten samen en Paulus begon weer te spreken. Zijn toespraak duurde totdat het licht werd. Toen ging hij weg.

De jongen werd gezond naar huis gebracht. Door alles wat er gebeurd was, had iedereen nieuwe moed gekregen.

Paulus reist verder

Vanuit Troas reisde Paulus naar de stad Assus. Wij gingen met een schip, maar Paulus ging lopen. Dat wilde hij zo. In Assus kwam Paulus bij ons aan boord, en samen gingen we verder naar de stad Mitylene.

Vanuit Mitylene gingen we naar het eiland Chios. Dat duurde een dag. De volgende dag gingen we naar het eiland Samos.

En weer een dag later kwamen we aan in de stad Milete.

We reisden dus niet via de stad Efeze. Want Paulus had besloten dat hij niet te lang in Asia wilde blijven. Hij had haast, en wilde proberen om op de dag van het Joodse Pinksterfeest in Jeruzalem te zijn.

Paulus begint een toespraak

Vanuit Milete stuurde Paulus een boodschap naar de leiders van de kerk in Efeze. Hij zei dat ze naar hem toe moesten komen.

Toen ze in Milete waren, zei Paulus tegen hen: 'Jullie weten hoe ik geleefd heb vanaf mijn eerste dag in de provincie Asia. In de tijd dat ik bij jullie was,

heb ik steeds alleen de Heer gediend. Ik heb niet aan mezelf gedacht. Ik heb veel verdriet gehad en ik had het vaak heel moeilijk. Want de Joden maakten steeds plannen om mij te vermoorden.

Ik heb jullie alles geleerd wat belangrijk voor jullie was. Dat deed ik bij mensen thuis en in het openbaar. Ik heb Joden en niet-Joden gewaarschuwd. Ik heb hun gezegd dat ze moesten gaan leven zoals God het wil. En dat ze moesten gaan geloven in onze Heer Jezus.'

31 Paulus wil naar Jeruzalem en zegt dat hij niet terugkomt

Paulus vertelt dat hij naar Jeruzalem gaat

Nu ben ik op weg naar Jeruzalem, want dat wil de heilige Geest. Ik weet niet wat er in Jeruzalem met mij gebeuren zal. Maar de heilige Geest zegt steeds tegen mij: 'Je zult gevangen worden genomen en moeilijkheden meemaken.' Dat zegt hij in elke stad waar ik kom.

Maar wat er met mijzelf gebeurt, vind ik helemaal niet belangrijk. Ik hoop alleen dat ik mijn werk kan afmaken. Ik moet mensen vertellen over het nieuws dat God goed voor ons is. Dat is de taak die de Heer Jezus mij gegeven heeft.

Paulus vertelt dat hij niet terugkomt

Ik heb jullie allemaal verteld over de nieuwe wereld die gaat komen. Maar nu ga ik weg, en jullie zullen mij niet terugzien. Dat weet ik zeker. Daarom zeg ik jullie vandaag: Als jullie niet gereed worden, dan is dat niet mijn schuld. Want ik heb jullie precies verteld wat God van jullie wil. Ik heb niets geheimgehouden.

De heilige Geest heeft jullie de leiding over Gods kerk in Efeze gegeven. Pas dus goed op jezelf en op alle andere christenen in jullie kerk. Want Gods Zoon is gestorven om hen te redden. Zorg voor hen, zoals een herder voor zijn schapen zorgt.

Ik weet dat er slechte mensen naar Efeze zullen komen als ik weg ben. Mensen die gevaarlijk zijn voor christenen, net zo gevaarlijk als wolven zijn voor schapen. In jullie eigen kerk zullen er mensen zijn die leugens vertellen. Zo zullen ze proberen om de andere christenen verkeerde dingen te laten geloven.

Let daarom goed op! Vergeet niet wat ik drie jaar lang bij jullie gedaan heb. Ik heb met tranen in mijn ogen alle mensen in de kerk steeds raad gegeven. Ik was er dag en nacht mee bezig.

32 Paulus neemt afscheid

Paulus neemt afscheid

Nu vraag ik aan God om voor jullie te zorgen. Ik vertrouw erop dat hij goed voor jullie zal zijn. Door zijn goedheid zal de kerk groeien. En iedereen die bij hem hoort, zal het eeuwige leven krijgen.

Jullie weten dat ik nooit om geld of kleren gevraagd heb. Jullie weten dat ik altijd voor mezelf gezorgd heb, en voor de mensen die bij me waren.

Ik heb jullie steeds laten zien dat je hard moet werken. Want dan kun je zorgen voor mensen die hulp nodig hebben. Denk aan wat de Heer Jezus zei: 'Je wordt gelukkiger van geven dan van ontvangen.'

Paulus zei die dingen tegen de leiders van de kerk in Efeze. Toen hij klaar was met zijn toespraak, knielde hij om samen met hen te bidden.

Daarna werd hij door hen omhelsd en gekust, en iedereen begon te huilen. Ze waren vooral verdrietig omdat hij gezegd had: 'Jullie zullen me nooit meer terugzien.'

Met z'n allen brachten ze hem naar het schip.

33 De terugreis van Paulus

Paulus gaat naar Jeruzalem

Paulus en zijn vrienden varen verder

Met moeite namen we afscheid van de leiders van de kerk in Efeze. Daarna gingen wij, dat wil zeggen Paulus en zijn vrienden, met het schip direct naar het eiland Kos. De volgende dag gingen we naar het eiland Rhodos, en daarvandaan zeilden we naar Patara.

In die stad vonden we een schip dat naar Syrië zou gaan. We gingen aan boord en vertrokken.

Onderweg zagen we Cyprus liggen, maar we zeilden het eiland voorbij. Toen kwamen we aan in de haven van Tyrus. De spullen die het schip aan boord had, werden daar aan land gebracht.

In Tyrus moesten we een week wachten. We bezochten de christenen in de stad. Zij zeiden tegen Paulus dat hij niet verder moest reizen naar Jeruzalem. Dat had de heilige Geest hun verteld.

Toen de week voorbij was, gingen we toch verder. We liepen naar ons schip, dat buiten de stad lag. De christenen uit de stad liepen mee, samen met hun vrouwen en kinderen. Op het strand knielden iedereen om te bidden.

Daarna namen we afscheid en gingen aan boord van het schip. De christenen uit de stad gingen naar huis terug.

Paulus logeert bij Filippus

Het laatste stuk van de zeereis ging van Tyrus naar Ptolemais. Ook in die stad bezochten we de christenen. We bleven er een dag.

De volgende dag reisden we verder over land, en we kwamen aan in Caesarea. Daar logeerden we bij Filippus. Filippus was een boodschapper van het goede nieuws over Jezus. Hij was één van de zeven wijze mannen die uitgekozen waren om de apostelen te helpen.

Filippus had vier dochters, die niet getrouwd waren. Het waren profetessen.

34 Paulus wordt gewaarschuwd niet naar Jeruzalem te gaan.

Agabus waarschuwt Paulus

10 Toen we een paar dagen in Caesarea waren, kwam er een profeet uit Judea. Hij heette Agabus.

11 Hij ging naar Paulus toe en pakte zijn riem af. Met die riem bond hij zijn eigen handen en voeten vast. En hij zei: 'De man van wie deze riem is, zal vastgebonden worden. Dat zullen de Joden in Jeruzalem doen. Daarna zullen zij hem overdragen aan de Romeinen. Dat heeft de heilige Geest mij verteld.'

12 Toen we dat hoorden, smeekten we Paulus om niet naar Jeruzalem te gaan. Ook de christenen in Caesarea vroegen hem om dat niet te doen.

13 Maar Paulus zei: 'Jullie tranen maken mij verdrietig. Jullie moeten niet huilen. Want ik hoor bij Jezus. En als ik om die reden gevangengenomen word in Jeruzalem, dan vind ik dat goed. Ik ben zelfs bereid om te sterven.'

14 Omdat Paulus zijn plannen niet wilde veranderen, zeiden we alleen nog: 'Laat gebeuren wat de Heer wil.'

Paulus komt aan in Jeruzalem

15 Korte tijd later maakten we ons klaar voor de reis naar Jeruzalem. We vertrokken, en 16 een paar christenen uit Caesarea reisden met ons mee.

Zij brachten ons bij Mnason, bij wie we konden logeren. Mnason kwam van het eiland Cyprus, en hij was één van de eerste christenen.

17 Toen we in Jeruzalem aankwamen, werden we begroet door de gelovigen. Die waren blij om ons te zien.